

Verbondsgenade voor kinderen

Zondag 25 september 2022 middagdienst

Schriftgedeelte: Genesis 17:1-22

Tekst: Heidelbergse Catechismus zondag 27, alleen vraag 74

Vr. 74 Zal men ook de jonge kinderen dopen?

Ja het; want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn, (punt 1) en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt, (punt 2) zo moeten zij ook door den Doop, als door het teken des verbonds, der christelijke kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het Oude Verbond of Testament door de Besnijdenis geschied is, voor dewelke in het Nieuwe Verbond de Doop ingezet is. (punt 3)

Punten:

1. Verbondsbetrekking
2. Verbondsbeloften
3. Verbondsteken

Vragen bij de preek:

- Bij dooptoespraak
 - Wat wordt ermee bedoeld dat in alle verbonden “twee delen” begrepen zijn? Wat is dan dat wederkerige deel dat het doopformulier bedoelt?
- Bij 1^e punt
 - Kun je aan de hand van Genesis 17:7 uitleggen wat de grote troost van de kinderdoop is?
 - Wat was de relatie van Ismaël tot het verbond? En Izak? Op wie lijkt jij?
- Bij 2^e punt
 - Wat belooft de Heere aan kinderen in de doop?
 - Op welke manier worden deze beloften alleen vervuld?
- Bij 3^e punt
 - Leg aan de hand van het voorbeeld van de fles uit het gootsteenkastje eens uit hoe je ouders jou op moeten voeden?

Belangrijke teksten:

Genesis 17:7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u.

Genesis 17:14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgroeid worden: hij heeft Mijn verbond gebroken.

Genesis 17:20 en 21 En aangaande Ismaël heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend en zal hem vruchtbaar maken en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen. Maar Mijn verbond zal Ik met Izak oprichten, dien u Sara op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal.

Uit de bronnen:

Ds. G. van Reenen in preek over zondag 27

De Heere is u in de Doop tegemoet getreden. Het was alsof Hij Zijn hand op uw hoofd legde en tot u sprak: Kind, Ik zweer u, dat Ik u niet zal afwijzen als u tot Mij komt! Op mijn trouwverbond, als wat u ontbreekt, schenk Ik u zo gij 't smeekt. Mild en overvloedig.

Waarom de kinderdoop?

Oude Testament naar Nieuwe Testament

In het Oude Testament waren er twee sacramenten: de besnijdenis en het Pascha. Deze sacramenten waren niet uitgedacht door mensen, maar door de Heere gegeven om het geloof te versterken (Rom. 4:11). Bij beide sacramenten vloeiende er bloed. Na het lijden en sterven van de Heere Jezus, moesten deze bloedige sacramenten vervangen worden door onbloedige sacramenten, want hét Bloed was gevloeid. Het Heilig Avondmaal kwam in de plaats van het Pascha en de Heilige Doop in plaats van de besnijdenis. De Heere had bevolen aan Abraham dat de kleine jongetjes besneden moesten worden. Zij vielen onder de bediening van het genadeverbond en werden op deze manier apart gezet van de heidenen.

Argumenten voor de kinderdoop uit het Nieuwe Testament

1. De doop is in plaats van de besnijdenis gekomen. Beiden wezen op dezelfde zaken, zoals blijkt uit Kolossenzen 2: 11 en 12 waar doop en besnijdenis in één adem worden genoemd.

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

2. Omdat het sacrament van het Oude Testament ook de jonge kinderen gold, zouden we een verbod op het dopen van kinderen verwachten, als dit niet meer de bedoeling van de Heere was geweest. Het genadeverbond zelf verandert immers niet, alleen het teken verandert!
3. We lezen van verschillende volwassenen die gedoopt worden *met hun huis*. Lydia en haar huis (Hand. 16:15), de stokbewaarder en *al* de zijnen (Hand. 16:33), het *huisgezin* van Stefanus (1 Kor. 1:16). Als er in de Bijbel wordt gesproken over huis of huisgezin, worden daar altijd mannen, vrouwen én kinderen mee bedoeld (Gen. 45:18)

Argumenten tegen de kinderdoop ontkracht

1. *Er staat geen opdracht in de Bijbel om de jonge kinderen te dopen.* Antwoord: er staat juist geen verbod op het dopen van jonge kinderen in de Bijbel. Niet alles wat Bijbels is, staat als een concrete opdracht in de Bijbel. Zo staat er bijvoorbeeld geen opdracht in de Bijbel dat vrouwen aan het Heilig Avondmaal mogen deelnemen.
2. *Er staat in de Bijbel: Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden (Mark. 16:16).* Dus: eerst geloven en dan dopen! Antwoord: dit staat in het teken van de zendingsopdracht. We zijn ook helemaal niet tegen het dopen van ongedoopte volwassenen die tot bekering zijn gekomen, alleen geloven we dat de bediening van het genadeverbond zich ook uitstrekt tot de kinderen van de gemeente. Bij dit argument verandert de doop vaak in het teken van *mijn* geloof, van *mijn* keuze, in plaats van een teken en zegel van *Gods* verbond.

Argumenten voor de kinderdoop uit de kerkgeschiedenis

- Kerkvader Ireneus van Lyon (140-202), die een leerling was van Polycarpus van Smyrna, die weer een directe leerling was van de apostel Johannes, schrijft al over de doop van "zuigelingen" op een manier waaruit blijkt dat dit een gangbare praktijk was.
- Tertulianus leefde in Noord-Afrika en schreef rond 200 over de kinderdoop, als over een gebruik dat al heel lang in de kerk bekend was.
- Hippolytus, bisschop van Rome, heeft in 215 een kerkorde opgesteld, waarin hij schrijft dat hij geen nieuwe zaken invoert, maar alleen de apostolische overlevering vastlegt. Hij schrijft in deze kerkorde onder andere over de kinderdoop.

Uit bovenstaande zaken kunnen we concluderen dat het dopen van jonge kinderen in de vroege kerk in verschillende landen gebruikelijk was. We lezen bij de kerkvaders geen verdediging van de gewoonte om de jonge kinderen te dopen, kennelijk omdat daar geen strijd over was.